

Uppskrift 12/4 84

Fortsättning på Oscars "Koreabrev.

Jagskrev om vår stora festmåltid. Efteråt hade vi katolsk gudstjänst vid midnatt. Den f.d. kinamissionären hade dömts till 5 årsstraffarbete men slapp undan med 4 år. Hans biskop och sekreterare fick 12 år men vanliga präster 5. Alla var i fängelset 4 år. De delades upp och fick vara hos kinesiska fångar av värsta sort. 30 i ett rum. De fick endast gå ut två gånger på 24 timmar för naturbehov. Många hade dysenteri och andra sjukdomar. De gjorde sina behov inne. Flera dog under tiden. Endast två mål om dagen salta grönsaker och välling. Eftersom utlänningarna hade fått injektioner innan de togs klarade de sej. Sådan var talaren en snäll och trosstark man. Han läste julevangeliet och predikade på tyska. Detta kunde förekommet i vilken protestantisk kyrka som helst. Vi hade inget möte eller inspektion på juldagen. Vi blev bjudna till polacker och schweizare. Vår julmat bestod av knäckebröd leverpastej rökt korv, sill och dricka. Det var roligt att få se sådan hälsning från Sverige. Våra officerare kom och frågade vad de kunde göra för att hjälpa oss fira jul (de kinesiska officerarna som vi har här och som är chefer). Vi sade att vi voro tacksamma om de kunde skaffa oss en jultall. Det fick vi samt sötsaker, viner och frukt. Det förekom endast kalla rätter då vi bjöd de kinesiska och koreanska officerarna. Vi och Schweizarna gjorde iordning smörgåsar. Gästerna fick stå och äta det var bättre för då kom vi åt varandra och kunde prata vi kunde inte åstadkomma så många sittplatser. Vi hade riktigt trevlig för att vara under sådana här förhållanden. Så fick vi små presenter. Ditt julpaket och Dodos paket kom på en gång. De kunde ha skött om att det kom hit till julafton, men nu fick jag en julafon till. Du säger att jag skall gå ner i vikt hur skall jag kunna det då Dodo skickar så mycket gott till mej. Dodo kom också ihåg doktor Reider, hon har då ett gott hjärta vår tös, hon är bra lik sin mamma.

Nyårsafton inbjöds vi av av kinesiska och koreanska sambandsofficerarna, till en stor kinesmiddag. Rätterna påminde mycket om maten i "hanting". Festen var ~~också~~ anordnad för att säga adjö till major Gehlin och välkomna hälsa Berglund. Gehlin är kanske den mest amerikaniserade svenska officer som finns. Han är mycket trevlig beläst och duktig debattör. Vi hade ett mycket gott samarbete. B. har varit 5 månader som stabschef i Panmonjon. Han är mycket sympatis och vänlig. Kallar mig Oscar. Det är tur att jag haft och har klämmiga chefer. Vi ser tyska Mig-plan flyga dagligen över oss. Den här sidan rustar-det är ett som är säkert.

Då jag sist skrev såg det spännande ut här. De ondiska bevakningstruperna överlämnade till F.N. över 22,000 krigsfångar i Panmonjon. och evakueringen började den 20 jan. kl. 9. Över 14,000 kinesiska krigsfångar stuvades in i 10 amerikanska båtar och fördes till Formosa. 7,000 koreanska fångar sändes till Korea söderut. Kommunisterna protesterade mot detta förfaringsätt och vägrade att ta emot de 350 fångar i norra lägret. De framhåller att alla fångar skulle behållits av av indierna och deras öden avgjorts av den politiska konferensen, som ingen vet när den skall börja sammanträda. Den 23 jan. på natten upphörde indierna sin bevakning av de 350 fångarna och lämnade de

med dörrarna öppna. Kommunisterna lär inte ha tagit över ~~dem~~ men fångarna får mat av indierna, så länge de senare är kvar. Vår kommission behövde alltså evakuera på en timmas notis, som var bestämt och vi här uppe behövde ej kontakta Svenska Legationen i Peking, eftersom det hela avvecklades utan förvecklingar. Men det var spännande ett tag, man visste inte vad som skulle hända om vi skulle bli hemskickade via Sebireien eller vad det skulle bli av oss. Som flera politiska konferenser ska hållas i den nära framtid behöver vi ej här ej vara oroliga för lång tid under den närmaste tiden. Jag tror på en fredlig avveckling av Koreaproblemet.

En hög amerikansk diplomat lär ha sagt till vår general Ingvarsson att han trodde att vår kommission kommer att hålla på ett år till. Jag har telegrafiskt blivit förfrågad om jag "preliminärt avser att förlänga mitt kontrakt". Det är så att åtgärder måste vidtagas från ledningens sida att planera och skaffa behövlig personal, bl.a. genom annonsering i Sverige. Ordet "preliminärt" betyder ej att man på något sätt bundit sej. Vi ha jutvå månaders uppsägning enligt kontraktet. Jag har sagt att jag preliminärt avser att förlänga kontraktet på 6 mån. När jag den 10 febr. kommer ner till Panmonjon skall jag

forts. på Oscars Koreabrev.

tala med generalen om min önskan att besöka Sverige under sommaren ett par månader och sedan fortsätta tjänsten. Major Berglund som varit Ingvarssons höga hand, tror inte att detta skall kunna ordnas, men tyckte att jag kunde framföra det till generalen. Jag kan givetvis säga upp mitt kontrakt och resa hem och sedan begära att få kom ut igen, men under sådana förhållanden kan det vara en stor risk att jag förlorar platsen om det finns andra tolkar att sätta in. Det blir inte lätt att börja i missionens tjänst och sedan anhålla att få återresa till Korea. Nu står jag gott till här och de vill givetvis behålla mej. Vad jag nu sagt är alltså inte bindande på något sätt. De första dagarna i april har jag begärt att få fara till Japan. Körsbärsblommen är då som bäst.

De indiska trupperna lämnar nog den 6/2 och resten av NNRC reser omkring den 15-20/2. Synd att jag inte var i Panmonjon och filmade krigsfångarna. De koreanska och kinesiska förbindelseofficerarna har bjudit hela "teamet" på avskeds- och väkomstfest i morron. Jag hoppas bara att våra goda officerare inte dabbar sejl förra veckan var vi även bjudna av dem. Vår snälle major fick för mycket och kunde inte klara sejl, kunde inte stå benen så jag fick hjälpa honom hem. Det är sannoligen tur att man är helnykterist vid sådana tillfällen. Officerarna borde ha fått nog varning! Svenska Journalen gjorde en bra sida av mina foton. Vecko-Journalen skulle inte ha gjort bättre. Ruben Swedberg har absolut rätt då han säger att jag passar bättre härute än därhemma i församlingarna. Jag tycker om honom ty han är alltid samme gode kamrat och gedigna personlighet. Den sista tiden i Sinnuju karakteriserades av rätt mycken diskussion i möten och långa protokoll. Detta gällde t.o.m. sista dagen där. Kan tänka att den polska ordf. för dagen slöt mötet med att tacka den svenske sekreteraren för gott samarbete. Då jag skakade hand med honom applåderare de och sedan räckte den även den checkoslovakiska seniormedlemmen ut sin hand till mej och tackade. Tiden i S(2 mån och 2 dagar) har varit intressant. Jag har haft goda svenska chefer och kamrater och jag trivdes faktiskt riktigt bra där. Den 10 febr. kom tolken G. Söderbom upp för att avlösa mej och jag flög en 12 feb. Vi följde kusten och kunde endast se berg och dalar och floder. Från Kaisong reste vi med jeep över en timma till Panmonjon. Det kändes nästan som att komma hem när man varit borta ett slag. Jag blir inte här längre än 5 dagar och sedan återvänder jag till Nordkorea men till en annan plats. Det värsta är att det inte finns någonting att göra där de ha ett möte i veckan och en inspektion på 2 mån. Det ger mej dock bra tid för studier.

Det skall bli hemskt roligt att få träffa dej i Amerika tillsammans med barn och barnbarn. Jag vill gärna sikta på detta mål, men dessförinnan gäller det att klara av en hel del andra problem. Tidigare har jag sagt att jag skall avsluta det nuvarande kontraktet den 27 juni i Sthlm. Jag skulle då lämna in och hemre om jag skulle vara en självklar sak. Om jag gör på detta sätt betyder det att jag endast kan komma ut på nytt kontrakt. Det är troligt att generalerna skulle vilja önska mej tillbaka. Tre personer har redan bett att få förnya sitt kontrakt på ytterligare 6 mån, man kan inte göra det på mindre tid, med villkor att de få en fri hemresa och då ta ut sin ledighetstid för resan och vistelsen hemma (högst 3 mån.). General Ingvarsson har tillstryrkt deras begäran, nu måste Försvarsstaben hemma avgöra saken. Vi vänta med spänning för att veta hur det går. Tolknarna är överrens om att fortsätta d.v.s. förnya kontraktet. Generalen är särskilt tacksam för dom tolknarna som klarar engleska och kinesiska. Naturligtvis även tacksam för den ende koreatolken-Bernsten. Om vi fortsätta bör vi förlänga kontraktet på samma villkor som förut. (Hellens inlägg Bernsten är pensionerad frän ningsofficer som har barn och barnbarn i Amerika och hans fru reser också till A. för att hälsa på de sina och far med samma båt som jag så vi får sällskap, jag fick ett brev från henne för ett par veckor sedan och hon sak att hennes man tyckte så hemskt mycket om Oscar och de arbetade så bra tillsammans.)

Missionär Nyström råkade ut för en olycka i Tokyo, ramlade och bröt benet. Mina sista brev har handlat om min hemresa och olika synpunkter. Det är ett invecklat problem. Jag kan inte definitivt säga hur jag bäst bör göra. Jag tycker emellertid att du under alla förhållanden skall resa. Du har jobbat hårt och varit ensam och behöver omväxling. Det blir hemskt roligt för dej att träffa barn och barnbarn. Finns det en chans för mej att komma så blir vår "reunion" fullständig (utom Roy). Jag vill bara inte låta en så väl avlönad selsättning gå mej ur händerna. Den är jag liksom skapad och utbildad för.

I går kväll hörde jag am.sekt.Dulles rapportera om Berlinekonferensen.Han sa de bl.a. att kineserna inbjudits till Geneve-konferensen den 26 april.för att diskutera fredsfrågan i Kore och Indo-Kina.Kom.Brydolf vår unge teamchef och major Kjellbom,vår gamle chef,tolkar vad de tror vara gen.Mohns uppfattning att det är troligt att vid Geneve konferensen de båda parterna kommer att avveckla NNSC och själva svara för övervakningen(NNSC är den commissions

som Oscar tillhör) i Korea somnu sker i Tyskland.FW tros vara hågad att göra detta emedan de röda nyligen avslagit upprepad begäran om rörliga teams i Nordkorea.Inspektionen blir härigenom ineffektiv och Ko Kommissionen har ingen uppgift längre.Detta får man kanske klart för sej under maj eller juni.Me andra ord det är troligt att kommissionen inte kommer att hålla på så länge till.Ett dylikt beslut kan avveckla Kommissionen redan under juli eller fram på höstsidan.Chefen för vår Kommission vill ha reda på hur vi tänker att göra och jag har skrivit att jag tar ut 11 dagar i början av april och reser till Japan.Jag förlänger mitt kontrakt på nuvarande villkor.De resterande 30 dagarna jag har kvar av min ledighet under det nuvarande kontraktet (gamla)vill jag spara till min amerika resa när den nu blir.Jag tror detta är tryggast ur alla synpunkter under en tid då Kommissionens varande och icke varande snart måste avgöras.

Kommendören jag har här nu dabbade sej på en annan plats så de har sänt hit honom för här finns inget som han kan ställa till bråk med.Jag har just nu renskrivit en flera sidors veckorapport och han skriver så hemskt illa så det tar en sådan tid att skriva det fent.Han var med och ledde sitt första sammanträde i går och det var faktiskt en enda röra.Jag fick gång på gång instrurera honom om vad han skulle göra.Han har skrivt mycket kärserande om levnadsförhållandena här i sin rapport.Han nämner bl.a. att han klistrat upp pinupper på väggarna i sitt sovrum.Han skämdes en smula för sin ålder (53 år) men det gjorde ingenting för egen del"utan fastmer för min mycket uppskattade alternates(om han skulle titta in i mitt sovrum)vars känslor jag på inga villkor skulle vilja sära.Och jag har på känn att denne sällsynt fine gentleman i sin mångåriga allvarlera verksamhet sysslat med betydligt upphöjdare ting än små vargaflickor."Den här alternaten skulle vara jag.Kommunisterna förstummades inför åsynen av dessa halvnakna skönheter och vände sej i avsky säger han.Skulle någon arbetsgivare eller företag låta sina anställda bo i rum som vi bor i här skulle de anmälas för hälsovårdsnämnden säger Kommendören.Han kan inte alls med maten.Vi får faktiskt malet kött tre gånger om dan,det är gott i början men man tröttnar snart.Så vad du gör bjud mej inte på köttbullar efter min ankomst till Sverige!!!!!!

Millitära officerare är inte så medgörliga där hemma.De krånglar till mycket för vår Kommission härute.Tolkarnas begäran att få resa hem blev avslaget från Sverige och detta betyder naturligtvis även fri resa till U.S.Bernsten sad då att han skulle sluta och resa hem den 26 april.Våra generaler blev riktigt bekymrade för de har ingen i hans ställe han är den ende som kan koreanska.Generalen här har begärt att han skall få flyga till U.S. och sedan komma tillbaka igen.Får han resan gör han givetvis det,tänk om jag vore lika lycklig,men de vågar inte be för fler.

Jag har svarat på en kurs i fotografering .per korrespondens.De första broschyrerna har kommit 2 häften på ungefär 100 sidor slukade jag med detsamma och har svarat på tentamen.Jag vill gärna lära mej att framkalla och förstora.Då får som bejörning ge mej ett hörn i badrummet!!!!!!för detta arbete.Givetvis förstår jag att grejorna efter fullgjort arbete varje kväll måste plockas undan ordentligt!!!!!!Detta ~~studie~~ studiearbete är väldigt bra i Nordkorea där man har rätt mycken tid för sej själv.

Nu är pappret snart slut.Den 27 mars anlände Oscar till Panmonjon,den 2 kom han till Tokyo och den 5 reste han till Egrons.Den 7 skulle de resa till Janssons och så fira Oscars dag den 8 för det passade bättre.Den 11 april skulle han vara tillbaka igen så nu är han väl Panmonjon antar jag och varit han skall sedan vet jag inteom han får resa till samma plats eller om det blir en ny.Planet han flög med kunde ta 220 fullt utrustade soldater.I det stora gapet i nosen kör en lastbil gladligt in.Nu var de bara 100 pers.men han undrade hur luften skulle kunna hålla dem uppe,men allt gick bra.SLUUTT

David Kimmer inte att vi någon typen rikter för att läsa Kimmer inte läsa